

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 2017 р. №

Київ

Про затвердження Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність

Відповідно до пункту 7 частини другої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити Критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність, що додаються.

2. Ця постанова набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» в цілому.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

**Критерії
оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на
проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну
діяльність**

I. Загальні положення

1. Ці критерії оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, яка надається на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність (далі – НДТРІД), що передбачено частиною другою статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», застосовуються Уповноваженим органом з питань державної допомоги суб'єктам господарювання для прийняття рішення про визнання допустимою державної допомоги суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) відповідно до частини четвертої статті 6 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

2. Для цілей цих Критеріїв терміни вживаються в такому значенні:

1) висококваліфікований персонал – працівники, що мають відповідну вищу освіту та не менше п'яти років відповідного професійного досвіду;

2) ефективна співпраця – співробітництво між незалежними сторонами для обміну знаннями та/або науково-технічними результатами для досягнення спільної мети, основою якого є поділ праці, спільно визначена сфера, розподіл ризиків та результатів спільного проекту, при цьому терміни та умови спільного проекту, зокрема, щодо фінансових внесків, розподілу ризиків і результатів, поширення результатів, прав інтелектуальної власності повинні бути визначені сторонами на основі договору до початку реалізації проекту;

3) інвестиційна державна допомога – державна допомога, яка надається, зокрема, на створення, придбання, будівництво, реконструкцію, модернізацію тощо основних фондів, нематеріальних активів, корпоративних прав, акцій тощо для покриття поточних витрат суб'єктів господарювання;

4) інноваційний кластер – це добровільне об'єднання підприємницьких структур або організованих груп незалежних суб'єктів господарювання різних форм власності, створене з метою стимулювання інноваційної діяльності шляхом спільного фінансування об'єктів, обміну знаннями та професійним

досвідом, а також для забезпечення трансферу знань, поширення інформації та співпраці між суб'єктами господарювання, які в межах кластера взаємодоповнюють, посилюють конкурентні переваги один одного;

5) інноваційні консультаційні послуги – консалтинг, допомога та навчання в сфері трансферу знань, а також отримання, охорони, використання нематеріальних активів та застосування стандартів і правил для їх впровадження;

б) організаційна інновація – впровадження нового методу організації господарської діяльності суб'єкта господарювання, організації робочих місць або зовнішніх зв'язків, за винятком:

змін, пов'язаних із організаційними методами, які вже застосовуються суб'єктом господарювання;

змін в стратегії управління;

злиття та поглинання;

змін, пов'язаних із припиненням використання певної технології, із звичайною заміною чи розширенням обладнання;

змін, зумовлених виключно зміною цін на фактори виробництва, налаштування, розміщення;

регулярними, сезонними та іншими циклічними змінами;

торгівлі новими чи істотно вдосконаленими продуктами;

7) послуги з підтримки інновацій – надання офісних приміщень, баз даних, бібліотек, результатів досліджень, лабораторій, послуг з маркування якості, тестування та сертифікації з метою розробки більш ефективних продуктів, технологій, послуг;

8) лізинг персоналу – тимчасове працевлаштування персоналу отримувачем державної допомоги із правом повернення такого персоналу до попереднього роботодавця;

9) трансфер знань – процес отримання, накопичення та обміну знань, зокрема спільні наукові дослідження та розробки, консультування, ліцензування, публікації, передача інновацій, переміщення науково-дослідного та іншого персоналу, що бере участь у цьому процесі. Процес трансферу знань може охоплювати як наукові, науково-технічні знання, так і інші види знань, зокрема, знання про застосування певних норм і правил в умовах реального життєвого середовища, методи організаційних інновацій, знання щодо отримання та підтримання чинності охоронних документів на об'єкти права інтелектуальної власності;

10) техніко-економічне обґрунтування – оцінювання і аналіз можливостей проекту, спрямовані на підтримку процесу ухвалення рішень шляхом об'єктивного та раціонального встановлення його переваг і недоліків,

можливостей і загроз, а також виявлення ресурсів, необхідних для його реалізації, та оцінювання шансів на успіх;

11) технологічна інновація – новий або істотно вдосконалений виробничий метод (зокрема, значні зміни в техніці, обладнанні, програмному забезпеченні), за винятком:

незначних змін;

зростання виробництва або сервісних можливостей внаслідок додавання виробничих або логістичних ліній, аналогічних чи подібних до тих, які вже використовуються;

припинення використання певної технології;

звичайної заміни чи розширення обладнання;

зміни, зумовлених виключно зміною цін на фактори виробництва, налаштування, розміщення;

регулярні, сезонні та інші циклічні зміни;

торгівлі новими та/або істотно вдосконаленими продуктами;

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Господарському кодексі України; Законах України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про захист економічної конкуренції», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інноваційну діяльність», «Про вищу освіту», «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій», «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі», «Про публічні закупівлі»; Загальних критеріях оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, які визначаються Кабінетом Міністрів України; Критеріях оцінки допустимості державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання, які визначаються Кабінетом Міністрів України; Критеріях оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, які визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. Державна допомога на НДТРІД може надаватись з метою сприяння розвитку у сфері наукових досліджень, технічного розвитку та інноваційної діяльності.

4. До державної допомоги на НДТРІД застосовуються правила поєднання, встановлені Загальними критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, які визначаються Кабінетом Міністрів України.

5. Для розрахунку інтенсивності державної допомоги на НДТРІД і дозволених витрат використовуються правила, встановлені Загальними критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, які визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Уповноважений орган при прийнятті рішення про допустимість державної допомоги на НДТРІД керується положеннями Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», Загальними критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України, та цими Критеріями.

7. Ці Критерії у сукупності визначають умови, за наявності яких державна допомога на НДТРІД може бути визнана Уповноваженим органом допустимою для конкуренції.

У разі недотримання одного з критеріїв оцінки допустимості державної допомоги, визначених Загальними критеріями оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання та цими Критеріями, державна допомога не вважається допустимою для конкуренції.

8. Державна допомога на підтримку НДТРІД у будь-якій формі може надаватися суб'єктам господарювання, що працюють у будь-яких галузях, окрім суб'єктів господарювання, що перебувають у скрутному становищі.

9. Державна допомога на НДТРІД може надаватися для таких цілей:

1) підтримка реалізації проектів у сфері наукових (науково-технічних) робіт, якщо державна допомога надається для покриття витрат проекту, що належить до категорій фундаментальних наукових досліджень, прикладних наукових досліджень, науково-технічних (експериментальних) розробок, а також їх комбінації;

2) забезпечення проведення техніко-економічного обґрунтування проектів у сфері наукових (науково-технічних) робіт, із спрямуванням на подолання ринкової неефективності, пов'язаної, перш за все, із браком достовірної та повної інформації;

3) підтримка створення та оновлення дослідницьких інфраструктур;

4) підтримки інноваційної діяльності суб'єктів середнього та малого підприємництва (далі – МСП). Державна допомога для МСП може надаватися для отримання та підтримання чинності охоронних документів на об'єкти права інтелектуальної власності (далі – ПІВ), на лізинг висококваліфікованого персоналу та консультаційні послуги та послуги з підтримки інновацій;

5) з метою заохочення великих підприємств співпрацювати з МСП у сфері технологічних та організаційних інновацій державна допомога також може надаватися для відшкодування витрат як великих підприємств, так і МСП, пов'язаних зі здійсненням такої діяльності;

6) підтримка розвитку інноваційних кластерів у формі підтримки інвестицій у відкриті інфраструктури та інфраструктури спільного користування, що використовуються інноваційними кластерами, протягом щонайбільше десяти років, діяльності кластерів, спрямованої на зміцнення співпраці, налагодження зв'язків та навчання персоналу.

II. Фінансування за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів діяльності наукової установи та/або вищого навчального закладу

10. Фінансування за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів некомерційної господарської діяльності, що здійснюється науковою установою та/або вищим навчальним закладом, незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності, вважається допустимою державною допомогою. При цьому, коли певний суб'єкт господарювання має вплив на наукову установу та/або вищий навчальний заклад, зокрема шляхом участі у статутному капіталі та/або через виконавчі, наглядові органи, такий суб'єкт господарювання не повинен на пільгових умовах користуватись результатами діяльності цієї наукової установи та/або вищого навчального закладу.

11. До некомерційної господарської діяльності наукової установи та вищого навчального закладу належить:

1) основна діяльність наукової установи та/або вищого навчального закладу, зокрема:

а) надання освітніх послуг в рамках державної системи освіти, яка повністю або переважно фінансується за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів та контролюється органами державної влади або місцевого самоврядування;

б) здійснення наукової та науково-технічної діяльності, в тому числі здійснення науковою установою або вищим навчальним закладом співпраці в сфері наукової та науково-технічної діяльності за принципом ефективної співпраці;

в) розповсюдження результатів досліджень на відкритій недискримінаційній основі, зокрема, шляхом загальнодоступного навчання, через загальнодоступні бази даних, загальнодоступні публікації, загальнодоступне програмне забезпечення тощо;

2) діяльність в області трансферу знань, яку здійснює наукова установа або вищий навчальний заклад, їхні філії чи дочірні підприємства, в тому числі:

- спільно або від імені певних суб'єктів господарювання, за умови інвестування всього отриманого від такої діяльності прибутку в основну діяльність наукової установи або вищого навчального закладу;

- залучення науковою установою або вищим навчальним закладом суб'єктів господарювання для надання необхідних для здійснення трансферу знань послуг із використанням тендерної процедури або на конкурсних засадах.

12. Фінансування за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів комерційної господарської діяльності наукової установи та/або вищого навчального закладу (зокрема, здача в оренду приміщень, обладнання, надання послуг суб'єктам господарювання або проведення досліджень на підставі договору тощо), незалежно від їх організаційно-правової форми та форми

власності, вважається державною допомогою, і Уповноваженим органом здійснюється оцінка допустимості такої державної допомоги для конкуренції.

13. Якщо наукова установа та/або вищий навчальний заклад отримує фінансування за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів і при цьому здійснює як комерційну господарську діяльність, так і некомерційну господарську діяльність, то обидва види діяльності та витрати, фінансування і прибутки за ними повинні бути розмежовані для ефективного уникнення перехресного субсидування комерційної господарської діяльності за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів.

14. Фінансування за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів в повному обсязі діяльності наукової організації та/або вищого навчального закладу, що здійснює як некомерційну господарську діяльність, так і комерційну господарську діяльність, вважається допустимою державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:

1) комерційна господарська діяльність необхідна для функціонування наукової установи та/або вищого навчального закладу та нерозривно пов'язана з некомерційною господарською діяльністю такої наукової установи або вищого навчального закладу;

2) для здійснення обох видів діяльності використовуються одні і ті ж ресурси, зокрема: матеріали, обладнання, персонал, основні засоби;

3) обсяг комерційної господарської діяльності не перевищує 20 % від загального обсягу діяльності наукової установи або вищого навчального закладу за рік.

При цьому надавачем державної допомоги розроблюється механізм моніторингу та контролю дотримання необхідного співвідношення між некомерційною господарською діяльністю та комерційною господарською діяльністю, яку здійснює наукова установа або вищий навчальний заклад.

III. Непряме надання державної допомоги суб'єктам господарювання через наукову установа та/або вищий навчальний заклад, діяльність яких фінансується за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

15. Якщо певний суб'єкт господарювання використовує наукову установа та/або вищий навчальний заклад, діяльність яких фінансується за рахунок державних ресурсів чи місцевих ресурсів, для проведення наукових (науково-технічних) робіт або для надання послуг, пов'язаних із проведенням наукових (науково-технічних) робіт, на підставі договору, і при цьому суб'єкт господарювання визначає умови відповідного договору, набуває права власності на результати наукових (науково-технічних) робіт, несе ризик невдачі та виплачує науковій установі або вищому навчальному закладу ринкову винагороду за їхні послуги, то внаслідок таких відносин цей суб'єкт господарювання не отримує державної допомоги. При цьому, якщо ПІВ залишаються у власності наукової установи або вищого навчального закладу,

їх ринкова вартість може вираховуватися із винагороди, що виплачується суб'єктом господарювання науковій установі або вищому навчальному закладу.

16. Якщо неможливо визначити ринковий рівень винагороди, зазначеної в пункті 15 цих Критеріїв, то розмір винагороди повинен визначатись одним з наступних шляхів:

1) винагорода відображає собівартість наукової (науково-технічної) роботи або послуги, пов'язаної із проведенням наукової (науково-технічної) роботи, та включає норму прибутку, яку зазвичай встановлюють суб'єкти господарювання, що діють в секторі аналогічних наукових (науково-технічних) робіт чи послуг, пов'язаних із проведенням наукових (науково-технічних) робіт;

2) розмір винагороди встановлений в результаті переговорів, що проведені науковою установою та/чи вищим навчальним закладом з метою отримання максимального рівня такої винагороди на момент укладення договору із суб'єктом господарювання, та щонайменше відображає собівартість наукової (науково-технічної) роботи або послуги, пов'язаної із проведенням наукової (науково-технічної) роботи.

17. Якщо суб'єктами господарювання і науковими установами та/або вищими навчальними закладами, діяльність яких фінансується за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, спільно реалізуються проекти співпраці, то суб'єкти господарювання, що беруть участь у таких проектах, не отримують державну допомогу внаслідок такої співпраці за наявності щонайменше однієї з перерахованих нижче умов:

1) усі витрати за проектом оплачуються суб'єктами господарювання, що беруть у ньому участь;

2) результати співпраці, які не призводять до виникнення ПІВ, можуть бути широко оприлюднені, а наукова установа та/або вищий навчальний заклад отримує у повному обсязі ПІВ, які виникають у зв'язку зі здійсненням такої співпраці;

3) ПІВ, які виникають в результаті реалізації проекту, а також пов'язані права доступу надаються різним партнерам у межах цього проекту співпраці відповідно до їхніх робочих завдань, внесків та відповідних інтересів;

4) якщо ПІВ, що виникають в результаті здійснення співпраці, переходять у власність суб'єкта господарювання, то наукова установа або вищий навчальний заклад отримують компенсацію у розмірі ринкової вартості цих ПІВ. Розмір будь-якого внеску — фінансового або іншого — суб'єктів господарювання-учасників проекту співпраці на покриття витрат, пов'язаних із здійсненням співпраці, в результаті якої виникають відповідні ПІВ, може вираховуватись із суми такої компенсації.

18. Компенсація науковій установі та/або вищому навчальному закладу у розмірі вартості ПІВ, що зазначена у підпункті 4 пункту 17 цих Критеріїв,

вважається еквівалентною ринковій вартості ПІВ, якщо виконується щонайменше одна з наступних умов:

1) розмір компенсації визначений шляхом відкритої, прозорої та недискримінаційної конкурсної процедури купівлі-продажу, умови проведення такої конкурсної процедури визначаються надавачем державної допомоги;

2) ринкова вартість ПІВ підтверджена незалежною експертною оцінкою;

3) наукова установа та/або вищий навчальний заклад може довести, що переговори щодо компенсації ПІВ проведені ефективно, у відкритий, прозорий, недискримінаційний спосіб, не містять ознак змови, із забезпеченням максимальної економічної вигоди для наукової установи та/або вищого навчального закладу на момент укладення договору про співпрацю;

4) договір про співпрацю передбачає право наукової установи та/або вищого навчального закладу передавати ПІВ третій стороні у випадку надходження від неї більш економічно вигідних пропозиції у разі, якщо суб'єкт господарювання, що уклав відповідний договір про співпрацю із науковою установою та/або вищим навчальним закладом, не забезпечує компенсацію такого рівня.

19. Якщо не виконується жодна з вимог, викладених у пункті 17 цих Критеріїв, у випадку співпраці суб'єктів господарювання з науковою установою та/або вищим навчальним закладом, то повна вартість вкладу наукової установи та/або вищого навчального закладу у спільний проект вважається державною допомогою суб'єкту господарювання, і Уповноваженим органом здійснюється оцінка допустимості такої державної допомоги .

IV. Публічні закупівлі наукових (науково-технічних) робіт

20. Публічні закупівлі наукових (науково-технічних) робіт повинні здійснюватись згідно з вимогами Закону України «Про публічні закупівлі». В інших випадках повинні одночасно виконуватись наступні умови:

1) процедура відбору є відкритою, прозорою, недискримінаційною та здійснюється на основі об'єктивних критеріїв відбору в процесі заздалегідь оголошеної закупівлі;

2) усі права і обов'язки сторін, в тому числі щодо ПІВ, закріплено договором, зразок якого доступний усім зацікавленим учасникам заздалегідь оголошеної закупівлі;

3) в процесі закупівлі не надається жодному учаснику жодної переваги щодо надання замовнику наукових (науково-технічних) робіт;

4) одна з наступних умов:

- результати наукових (науково-технічних) робіт, які не призводять до виникнення ПІВ, можуть бути широко поширені, зокрема шляхом публікацій, навчання або передачі органам стандартизації так, щоб інші зацікавлені суб'єкти господарювання мали доступ до них, а результати наукових (науково-технічних) робіт, що призводять до виникнення ПІВ, переходять у власність замовника;

- якщо результати наукових (науково-технічних) робіт, що призводять до виникнення ПІВ, переходять у власність до певного суб'єкта господарювання, і він повинен надавати замовнику необмежений безкоштовний доступ до цих результатів, а також надавати доступ третім особам, зокрема шляхом загальнодоступного ліцензування на ринкових умовах.

21. Якщо умови, викладені в пункті 20 цих Критеріїв, не виконуються, то суб'єкт господарювання, що здійснює для замовника наукові (науково-технічні) роботи, розглядається Уповноваженим органом як отримувач державної допомоги внаслідок такої закупівлі, і Уповноваженим органом здійснюється оцінка допустимості такої державної допомоги.

IV. Дозволені витрати

22. Дозволені витрати, які можуть відшкодуватись за рахунок надання державної допомоги, визначаються окремо для кожного виду діяльності, яка може охоплюватися державною допомогою, та включають:

22.1. Дозволені витрати за проектами у сфері наукових (науково-технічних) робіт — в обсязі та за період, у якому вони використовуються для реалізації проекту:

1) фактичні витрати на оплату праці персоналу: дослідників, технічних спеціалістів та інший допоміжний персонал за період, протягом якого цей персонал зайнятий у певному проекті;

2) вартість інструментів і обладнання в обсязі та протягом строку, коли вони використовуються для реалізації проекту. Якщо такі інструменти та обладнання не використовуються в рамках проекту протягом повного строку їх експлуатації, дозволеними вважаються лише амортизаційні витрати, які відповідають строку реалізації проекту, визначені на основі принципів бухгалтерського обліку;

3) витрати на будівлі та землю в обсязі та протягом строку, коли вони використовуються для реалізації проекту. Для будівель дозволеними вважаються лише амортизаційні витрати, які відповідають строку реалізації проекту, визначені на основі загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку. Для землі дозволеними вважаються витрати на комерційну передачу або фактичні капітальні витрати;

4) витрати на дослідження за договором, знання та патенти, придбані або отримані із зовнішніх джерел на комерційній основі, а також вартість консультаційних або еквівалентних послуг, використаних виключно з метою реалізації проекту;

5) додаткові накладні витрати;

6) інші операційні витрати, у тому числі витрати на матеріали, товари та інші подібні витрати.

22.2. Дозволеними витратами на техніко-економічне обґрунтування вважаються витрати на його проведення.

22.3. Дозволеними витратами на створення та оновлення дослідницьких інфраструктур вважаються інвестиційні витрати на нематеріальні та матеріальні активи.

22.4. Дозволеними витратами на інновації для МСП можуть бути:

1) витрати на отримання та підтримання чинності охоронних документів на об'єкти прав інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи;

2) витрати на лізинг висококваліфікованого персоналу наукової установи, вищого навчального закладу та/або великого підприємства, що здійснює діяльність у сфері НДТРІД, для працевлаштування на нові робочі місця у МСП – отримувача державної допомоги без заміни іншого персоналу МСП;

3) витрати на інноваційні консультаційні послуги та послуги з підтримки інновацій.

22.5. Дозволеними витратами на технологічні та організаційні інновації вважаються:

1) фактичні витрати на оплату праці персоналу за час, протягом якого персонал задіяний в проєкті;

2) витрати на інструменти, обладнання, будівлі та землю в обсязі та протягом строку, коли вони використовуються для реалізації проєкту;

3) витрати на дослідження за договором, на ліцензії та/або патенти, придбані або отримані із зовнішніх джерел на комерційній основі;

4) додаткові накладні та інші операційні витрати, у тому числі витрати на матеріали, товари та подібні продукти, понесені безпосередньо під час реалізації проєкту.

22.6. Дозволеними витратами на інноваційні кластери можуть бути:

1) для цілей надання інвестиційної державної допомоги: витрати на здійснення інвестицій у матеріальні та нематеріальні активи;

2) для цілей надання операційної державної допомоги: витрати на персонал і адміністративні витрати (у тому числі, накладні витрати), пов'язані з формуванням кластера з метою полегшення співпраці, обміну інформацією та надання або спрямування спеціалізованих і налаштованих послуг із підтримки бізнесу; просуванням кластера на ринку з метою залучення нових суб'єктів господарювання або організацій та підвищення прозорості; управлінням потужностями кластера; організацією навчальних програм, семінарів і конференцій з метою сприяння обміну знаннями, розширенню зв'язків і транснаціональній співпраці.

23. Норми інтенсивності державної допомоги на НДТРІД наведені у додатку до цих Критеріїв.

Норми інтенсивності державної допомоги на проведення наукових досліджень,
технічний розвиток та інноваційну діяльність

	Суб'єкти малого підприємництва	Суб'єкти середнього підприємництва	Суб'єкти великого підприємництва
Допомога на проекти у сфері наукових (науково-технічних) робіт:			
Фундаментальні дослідження	100 %	100 %	100 %
Прикладні дослідження:	70 %	60 %	50 %
- у разі ефективної співпраці між підприємствами (для великих підприємств: співпраці транснаціонального характеру або принаймні з одним МСП) або між підприємством і науковою установою чи вищим навчальним закладом; або	80 %	75 %	65 %
- у разі широкого розповсюдження результатів дослідження			
Науково-технічні (експериментальні) розробки:	45 %	35 %	25 %
- у разі ефективної співпраці між підприємствами (для великих підприємств: співпраці транснаціонального характеру або принаймні з	60 %	50 %	40 %

одним МСП) або між підприємством і дослідною організацією; або
- у разі широкого розповсюдження результатів

Допомога на техніко-економічне обґрунтування	70 %	60 %	50 %
Допомога на будівництво, модернізацію дослідницької інфраструктури	50 %	50 %	50 %
Допомога на інновації для МСП	50 %	50 %	-
Допомога на технологічні та організаційні інновації	50 %	50 %	15 %
Допомога для інноваційних кластерів:			
Інвестиційна допомога	65 %	65 %	65 %
Операційна допомога	50 %	50 %	50 %